

BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 85

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

HỘI ĐOÀN BÁT VỢ LỢI VÀ TỪ THIỆN

GIẤY PHÉP SỐ 800032127 – SỐ MIỄN THUẾ VỤ: 20-0094475

TRỤ SỞ TẠM: 10731 TRIOLA LANE, HOUSTON, TEXAS 77072

ĐIỆN THOẠI: 713-933-3127 ** EMAIL: datlam1951@hotmail.com

datlam1951@hotmail.com Web Site: www.hoiaihuubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 10 NĂM 2010, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thành phần Ban Chấp Hành 2010-2013

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm

Ông Lê Văn Trường

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân : 281-261-5844

Thư từ , chi phiếu xin ghi:

Hội Ái Hữu Biên Hoà

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

Điện thoại :

281-933-3127 (Trụ Sở)

713-922-5638 (Điện thoại

Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt)

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Chương Trình Hội Ngộ Biên Hoà, Virginia, 2010, “*Hương Bưởi Lan Xa II*” năm nay được nhiều đồng hương và thân hữu ghi danh tham dự, con số gần 20 người. Đến Virginia tìm nhau, thăm viếng người cùng xứ sở, đồng hương miền xứ Bưởi, gồm có những con dân Biên Hoà từ phương trời Âu Châu như Italy, Na Uy...Á Châu như Việt Nam và từ các tiểu bang của Hoa Kỳ như Ohio, California, Texas, Georgia, Washington...

Một chương trình hội ngộ thật hấp dẫn với những những ngày tao phùng, hàn huyên tâm sự và những giây phút du ngoạn vùng núi đồi Đông Bắc nước Mỹ, Canada, giữa mùa Thu vàng, rừng phong lộng lẫy: *Trùng điệp rừng Thu núi đồi xa. Sắc màu xen lẫn khói sương pha. Ráng chiều nhẹ thoảng hương mộc thảo. Lành lạnh heo may, nhớ Biên Hoà.* (thơ Lâm Sông Đòng)

Hơn thế nữa, năm nay lại được chị Mai Lan, một chuyên viên du lịch thông thạo hướng dẫn. Chúng tôi sẽ tường trình chuyến đi nối kết tình đồng hương này trong những Bảng Tin Hằng Tháng kỳ tới.

Sau khi hoàn tất chuyến đi trở về lại trú quán, Hội Ái Hữu Biên Hoà bắt đầu chuẩn bị ráo riết cho ngày Lễ Vía Đức Ông vào tháng 11, 2010, mà năm nay cũng có nhiều gia đình đồng hương phương xa về tham dự cúng Đức Ông, để tỏ lòng biết ơn đến bậc tiền nhân góp công khai phá tạo dựng Biên Hoà. Ban Lễ Vía đã lo đặt phòng ngủ và tiếp đón đồng hương từ California, Georgia...

Những ngày hội ngộ Biên Hoà, tại Paris, Vương Quốc Anh, Vương Quốc Bỉ, Hoà Lan, Đức, Luxembourg, Strasbourg vào tháng 6, 2010; tại Virginia, Canada, Massachusetts, Maryland, Washington D.C., vào tháng 10, 2010; rồi đến Lễ Vía Đức Ông và sau cùng là chuẩn bị ấn hành Đặc San Xuân 2011, ghi lại một hành trình hoạt động tốt đẹp của Hội trong năm 2010, ngoài những công việc thông thường như Bảng Tin Hằng Tháng, thư tín, đón tiếp đón tiếp đồng hương.....

Tất cả những thành quả đạt được đều nhờ vào sự ủng hộ tinh thần cũng như tài chánh rộng lượng của Quý Vị giúp quỹ hội dồi dào, hầu để chúng ta còn có dịp tiếp tục bảo lưu, phát triển văn hoá quê nhà, thắt chặt tình đồng hương khắp năm châu, bốn bể trong một niềm tin có được sự đoàn kết cho một Biên Hoà, mà gần mười năm nay chúng ta cùng chung công sức gầy dựng. Con đường phụng vụ hy sinh còn dài, chỉ vài tháng nữa chúng ta sẽ có Đặc San Xuân 2011, Hội xin Quý Vị nhiệt tình ủng hộ để Hội có đủ phần tài phí cho in ấn và tem thư gửi đi.

Trân trọng kính chào.

TỔ ĐÌNH LONG THIÊN TRONG TIẾT VU LAN BÁO HIẾU

Lương Văn Tân

Nếu là con dân nơi quê hương Biên Hoà ít nhiều đều biết đến ngôi chùa cổ mang tên Long Thiên, tọa lạc tại làng Bình Long, xã Bửu Hoà (khu vực gần Hoá An - Lò Lu). Đây là một trong ba ngôi chùa xuất hiện đầu tiên trong vùng đất phương Nam thời khai khẩn, ngôi chùa được tôn làm Tổ Đình Long Thiên. Với bề dày lịch sử văn hoá mang trên mình, chùa còn là nơi đào tạo ra các hàng tăng ni mà giờ cũng đã là trụ trì các ngôi chùa danh tiếng ở Biên Hoà.

Tôi đến chùa trong tiết Rằm tháng 7 ta, nhằm Đại Lễ Vu Lan Báo Hiếu. Những ngôi tháp cổ bên phải cổng chùa vẫn nằm đó trăm mặc cùng thời gian hơn ba thế kỷ, cột bồ đề to lớn toả bóng rợp mát cả một khoảng sân, tiếng kệ kinh hoà lẫn trong tiếng lá cây xào xạc đưa hương cho một khung cảnh u tịch, thanh nhàn chốn thiền môn. Dường như không khí tập nập của dòng người đi lễ Phật, cũng không đủ sức phá tan sự tĩnh lặng đã sẵn có trong ngôi tự viện này hơn ba trăm năm qua. Điều khiến tôi chú ý nhất đó là cuộc hành lễ trai tăng cúng dường. Không khí trang nghiêm đến lạ thường đó là điều mà tôi chưa thấy khi đến các ngôi chùa khác. Các hàng tăng, ni và các bậc hoà thượng đều mang vẻ nghiêm trang và hiền từ của đức Phật, làm cho giới đệ tử thật sự kính trọng và buổi lễ càng thêm trang nghiêm bội phần. Tôi mừng tượng ra cảnh trước đây hàng trăm năm, tổ sư khai sơn **Thành Nhạc** đã ngự tại bàn chứng minh này, cùng các bậc tăng già hoằng pháp độ sanh, răn dạy con người ta phải làm việc thiện, tích đức ăn ở hiền lành. Từ những lời dạy chân tình đã hoằng hoá bao nhiêu thế hệ đệ tử và truyền bá Phật Giáo Đại Thừa khai sáng khắp mọi nơi trong miền Nam, đem niềm an lành chánh đạo đến với muôn người.

Không khí buổi lễ lại càng xúc động hơn khi hoà thượng chứng minh có đôi lời ban cho giới đệ tử:
“Quý vị Phật Tử, mỗi người hãy chọn cho mình những bông hoa nào, rồi cài lên ngực áo, nếu có diễm phúc còn cha mẹ, hãy vui sướng và cài lên ngực áo một bông hoa hồng đỏ thắm, còn ai đã mất cha mẹ rồi thì hãy cài lên một bông hoa trắng tinh. Tất cả như một niềm tri ân, một lòng thành kính của người con dâng lên đáng sinh thành, dù còn tại thế hay đã quá vãng. Hãy thành khẩn sám hối khi đã hơn một lần làm cha mẹ phải buồn lòng, bởi cha mẹ là một tình thương quý giá nhất trong cuộc sống mà không gì có thể so sánh được, như câu thơ :

*Còn cha còn mẹ thì hơn
Không cha không mẹ như đờn đứt dây
Đờn đứt dây còn xoay còn nói
Cha mẹ mất rồi con chịu mồ côi
Mồ côi tội lắm ai ơi!
Đói cơm không ai biết, lỡ lời không ai phân.*

Thử tình cảm thiêng liêng ấy, không bao giờ ta có thể đền đáp hết, vậy mà đôi khi chúng ta lại bỏ quên ở đâu đó, để rồi hối tiếc thì đã muộn màng, nhưng cha mẹ có bao giờ đòi hỏi điều gì chỉ mong con mình được yên vui hạnh phúc là điều mãn nguyện nhất trong cuộc đời. Tình cảm cha mẹ như núi Thái Sơn, như nước trên nguồn không sao kể xiết...”

Một buổi lễ trang nghiêm trong bầu không khí long trọng, mang hơi thở của lịch sử và văn hoá vùng đất Biên Hoà trải hơn bao thế kỷ hình thành và phát triển. Tất cả làm nên một Biên Hoà mang tâm vóc của lịch sử của vùng đất đầu tiên trong công cuộc mở cõi của miền Nam. Như nhắc nhớ những người con xa xứ hãy luôn hướng về quê cha đất mẹ, nơi quê hương xứ Bưởi thân yêu.

Thầy Tôi

Tay gõ tờ lịch trên tường, sáng nay! Qua nhanh thật! Mới đây “*Tết Ông Cọp*” nay đã đến ngày “*Báo Hiếu*” Lễ Vu Lan, Rằm tháng Bảy. Chiếc muông trong tay quật tách cà phê bốc mùi làm tỉnh ngủ. Sáng cuối tuần cả nhà con cháu thường ngủ dai cho đến khi mặt trời gần đứng bóng, nhà vắng tanh, cả khu phố không một tiếng động, chỉ có tiếng chim riu rít trên các cành cây quanh nhà.

Bỗng, tiềm thức tự nhiên như đi về dĩ vãng từ thuở xa xưa, ở thuở nào ấy.....Phải rồi: Vào mùa này khi xưa thầy tôi thường kể những mẩu chuyện cho các trò nghe, vừa giải trí, vừa học.

“.....*Câu Ô Thuốc, một câu chuyện dân gian cổ truyền, là câu chuyện tình đẹp muôn thuở đã xảy ra ở bên bờ “Sông Bạc”. Nhìn lên vòm trời mây trắng đục một dãy ngân hà trải dài, thường gọi “Sông Bạc”(Ngân Hà).*

Cô gái tên Chức Nữ, là một cô gái đẹp nhất trong số những người con gái của Ngọc Hoàng. Nàng vốn là người con gái có tánh siêng năng, cần mẫn trong mọi công việc lao động. Nàng được giao công việc khung cửi ở bờ “Sông Bạc”, nơi đây suốt sáng đến chiều tối, nàng đập khung cửi dệt tơ lụa để may áo cho các nàng tiên trong cung đình, ngày dài lại qua ngày dài, mãi nghe tiếng nhịp nhàng của con thoi hoà lẫn tiếng sóng vỗ làm nàng say mê công việc quên hết mệt mỏi trong người.

Bên bờ sông này, hằng ngày có đàn cừu đến đây gặm cỏ, mà người canh đàn cừu là một chàng thanh niên tuấn tú: chàng Ngưu Lang, cường tráng khoẻ mạnh. Chẳng bao lâu chàng bị lôi cuốn bởi sắc đẹp và đức tính siêng năng của nàng. Tình thương của chàng được sự đền đáp lại hết sức nhiệt tình của nàng, vì người con gái kia, làm sao không khỏi bị cuốn hút và ái mộ bởi sức khoẻ cường tráng và đẹp trai của chàng.

Ngọc Hoàng biết được sự tương ái yêu thương lẫn nhau giữa hai người, Ngài không phản đối cuộc tình duyên, hứa sẽ cho làm lễ thành hôn, nhưng chỉ một điều kiện: phải tiếp tục làm tròn trách nhiệm đang được giao phó trước đã. Tuy nhiên, trước tình yêu đôi lứa thật ngọt ngào, thật mê ly kỳ thú làm cho họ quên hết những công việc phải làm. Họ vai kề vai thơ thẩn du ngoạn bên những cánh đồng tươi đẹp trải dài đầy muôn hoa khoe sắc muôn vàn rực rỡ, họ cùng nói chuyện tương lai đầy hạnh phúc.

Không được trông nom, đàn cừu đi tản mát khắp nơi, thất lạc mất hay còn không hay biết, tiếng nhịp nhàng của khung dệt thuở nào không còn nghe nữa, để khung cửi cho nhện tha hồ giăng tơ bụi bám, họ quên hết trách nhiệm của Ngọc Hoàng giao phó.

Biết tin, Ngọc Hoàng nổi trận lôi đình, Ngài ban lệnh chia cắt mối lương duyên của hai người và đày hai người đi sang hai bờ sông đối nghịch nhau, để họ không còn gặp nhau nữa. Từ đó, mỗi người phải trở lại công việc của mình, chỉ cho phép họ gặp nhau một lần vào tháng Bảy mỗi năm, gọi là “Tháng Bảy Mưa Ngâu”.

Từ ngày chia cách, cứ đến mỗi năm vào tháng Bảy họ được gặp nhau, vui sung sướng mừng rỡ bên nhau, đến lúc phải chia tay nhau trở về trách nhiệm của mình họ ôm nhau mà khóc đão khóc đẽ, đến nỗi nước mắt của họ rơi xuống trần gian gây những cơn mưa kéo dài dầm dề. Vì vậy mà, đặc biệt ở miền Bắc nước ta, mỗi khi trời đổ cơn mưa suốt tháng Bảy, dân gian thường gọi là “Mưa Ngâu”. Suốt thời gian mưa Ngâu, trên các cánh đồng, rừng rậm cây cao không thấy xuất hiện loài chim quạ đen, thiên hạ cho rằng loại chim này đang lên trời cùng nói cánh kết thành cây cầu để Ngưu Lang và Chức Nữ gặp nhau, còn gọi là câu Ô Thuốc.....”

Trên đây tóm lược phần nào còn lại trong tôi từ những ngày tôi được dạy dỗ của Thầy tôi ở lớp Nhì D, trường Tiểu Học Bồ Túc Biên Hoà. Thầy tôi: **Ông Nguyễn Văn Thuyết**, dáng người lực sĩ thể thao. Thầy thường mặc quần short, áo sơ mi ngắn tay toàn trắng, tay chân gân guốt, bắp thịt cứng rắn nở nang, dáng vừa phải, không cao không thấp, Thầy mang kiến cận hơi nặng, có lẽ nhờ thể thao nên tánh Thầy rất vui và cởi mở. Thầy luôn nở nụ cười, khuyên dạy chớ chưa bao giờ bộp tay một đứa học sinh nào (mặc dù học trò đứng hàng thứ ba sau ma quỷ). Thầy là con của Bác Sĩ Nguyễn Văn Hoài, Giám Đốc Dưỡng Trí Viện Biên Hoà.

Ngoài các môn học chính, Thầy thường hát và dạy chúng tôi những bài ca như: *Thăng Long Thành, Tiến Quân Ca, Thanh Niên Lên Đường, Bạch Đằng Giang*....và cho biết tác giả là bạn của Thầy: Nhạc Sĩ Lưu Hữu Phước. Thầy tôi xây một ngôi nhà sau khi đường đắp mới được lập xong, là con đường lưu thông từ mũi tàu kho xăng dầu Phước Lu nối liền với bùng binh Biên Hùng, Biên Hoà.

Từ ngày ra đi, sau năm 75 đến nay không gặp lại Thầy, không biết sức khoẻ đời sống của Thầy, dĩ nhiên Thầy đã về hưu rồi. Dù sao đi nữa, xin Thầy ghi nhận ở nơi xa xôi này còn có một đứa học trò để tâm tưởng nhớ đến công lao dạy dỗ của Thầy. “**Không thầy đố mày làm nên**”

Nguyễn Văn Đáng
Lớp Nhì D (1950-1951)

Ban Lễ Vía Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên trân trọng thông báo cùng Quý Vị:
Ngày Lễ Vía Đức Ông năm nay sẽ được tổ chức vào ngày Chúa Nhật, 21 tháng 11 năm 2009, từ 11 giờ sáng cho đến 04 giờ chiều, tại Sharptown Community Center, 6600 Harbor Town. Houston, Texas 77036.

Danh Sách Đóng Góp: GĐ Hà Đăng Minh (Houston, TX) \$50, GĐ Nguyễn Hữu Hùng (Kansas) \$30 (hoa quả), Bác Huỳnh Ngọc Nữ (France) \$30E, GĐ Bà Giãn Bội (VN) một con heo quay, GĐ Giang Đông (New Orleans, LA) một con heo quay, một mâm bánh bao, GĐ Từ Phước Hạnh (Houston, TX) một con heo quay, một nồi chè đậu trắng, một mâm sương sa, Bà Thái Thị Sanh (Seattle, WA) \$50, GĐ La Sơn (Seattle, WA) \$50, GĐ Nguyễn Tấn Xê (Illinois) \$20, Bà Lý Kiều (Houston, TX) một thùng quýt, GĐ Lý Thu Cúc (Virginia) \$30, GĐ Từ Liên (Illinois) \$20, GĐ Từ Kim Anh (Holland) \$20, một thùng quýt, GĐ Trần Anh (Australia) \$30, GĐ Trần Bông (Australia) \$30. GĐ Lâm Sĩ Đắt (Houston, TX) giò chả, bánh mì, dưa chua, nước giải khát.

*****

Phân Ưu

Được tin buồn Phu Quân của Đồng Hương Phan Mỹ Thê (tiệm mộc Phan Thành, Biên Hoà) là ông **Đổng Văn Quân**, Pháp Danh Tuệ Quang, Cựu Trung Úy Công Binh QLVNCH, đã tạ thế lúc 8 giờ 20 phút sáng, ngày 21 tháng 9, 2010 (nhằm ngày 14 tháng 8, năm Canh Dần) tại Fairfax, Virginia. USA. Hưởng thọ 74 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Đồng Hương và Thân Hữu vùng Virginia, Pennsylvania, Washington DC... đồng thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Phan Mỹ Thê và toàn thể tang quyến. Nguyên xin hương linh **Đổng Văn Quân** sớm được tiêu diêu về **Cực Lạc Quốc**, hưởng muôn vạn phúc Từ Bi cõi Niết Bàn

*****

Phân Ưu

Được tin buồn Thân Mẫu của Đồng Hương Châu Kim Mỹ là CỤ Bà Hứa Ngọc Mạnh (Nhạc Mẫu của Đồng Hương Lôi Phát), sinh ngày 07/02/1925, tạ thế ngày 04/9/2010 (nhằm ngày 26 tháng 7, năm Canh Dần) tại Biên Hoà. Hưởng thượng thọ 85 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Đồng Hương và Thân Hữu tại Italy, Canada, Úc Châu, Phái Đoàn Hoa Bưởi Vượt Đại Dương II: USA, France, Belgium, Germany, Suisse, Strasbourg, United Kingdom, Việt Nam đồng thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Châu Kim Mỹ và Lôi Phát và cùng toàn thể tang quyến. Nguyên xin hương linh CỤ Bà Hứa Ngọc Mạnh sớm được tiêu diêu về **Cực Lạc Quốc**, hưởng muôn vạn phúc Từ Bi cõi Niết Bàn.

*****

Phân Ưu

Được tin buồn Ái Nữ của Đồng Hương Phan Kim Lực là Carol Chi Phan, sinh ngày 11 tháng 6 năm 1992, đột ngột qua đời trong một tai nạn xe lúc 3:00AM ngày thứ Bảy 18 tháng 9 năm 2010 (nhằm ngày 11 tháng 8 năm Canh Dần), tại Tracy, California, USA. Hưởng dương 18 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Nhóm Bạn Thân Lớp Tứ Bôn, Ngô Quyền tại Việt Nam, Pháp, Mỹ... đồng thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Phan Kim Lực và cùng toàn thể tang quyến. Cầu xin ơn trên phò hộ độ trì Carol Chi Phan sớm về **Cực Lạc Quốc**, hưởng muôn vạn phúc Từ Bi cõi Niết Bàn.

*****

Phân Ưu

Được tin buồn Thân Mẫu của Đồng Hương Lâm Diễm (cựu học sinh Ngô Quyền, Biên Hoà) và Đồng Hương Lâm Đường (cựu học sinh Dục Đức, Biên Hoà) là CỤ Bà Trần Đức, sinh năm 1919, tạ thế ngày 15 tháng 9 năm 2010 (nhằm ngày 08 tháng 8 năm Canh Dần), tại San Jose, California, USA. Hưởng thượng thọ 91 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Lâm Diễm, Lâm Đường và toàn thể tang quyến. Nguyên xin hương linh của CỤ Bà Trần Đức sớm được tiêu diêu về **Cực Lạc Quốc**, hưởng muôn vạn phúc Từ Bi cõi Niết Bàn.

Đồng thành kính phân ưu: Ban Lễ Vía Đức Ông Trần Thượng Xuyên, Nhóm Bạn Thân Ngô Quyền và Dục Đức, Gđ. Lôi Phát (Italy), Gđ. Lương Bác (Italy), Gđ. Trầm Cẩm Phi (Australia), Gđ. Lai Kim (Virginia), Gđ. Nguyễn Kim Lộc (Illinois), Gđ. Từ Phước Hạnh (Texas), Gđ. Giãn Xú (Biên Hoà, Việt Nam), Gđ. Thái Thảo và Thái Ngọc Dung (Virginia), Gđ. Thái Lâm Nghĩa (Illinois), Gđ. Chú É (Australia), Gđ. Nguyễn Tường Lưu (Australia), Gđ. Lưu Thiên (Hawaii), Gđ. Trang Tấn Hưng (California), Gđ. Giang Đông (Louisiana), Gđ. Lưu Phước (Texas), Gđ. Vương Hồng Ngọc (Washington). Gđ. Trương Văn Mạnh (Ohio).

*****

Cáo lỗi: Vì lý do kỹ thuật chúng tôi sẽ đăng phân danh sách ủng hộ Hội vào số 86. Chân thành cảm tạ.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 85
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 10 NĂM 2010 TẠI HOUSTON, TEXAS

*****

Hội Ái Hữu Biên Hoà chân thành cảm tạ thi sĩ Dương Quân (*Tampa, Florida. USA*) và Hàn Thiên Lương (*Portland, Oregon. USA*) đã ưu ái dành cho Hội những bài thơ hay hầu trang trí Bảng Tin. Kính mời Quý Vị.

Hoang Vu

*Ta từ lạc lối đam mê
Đường đi chẳng nhớ, lối về cũng quên
Chỉ còn một nẻo là em
Ngẩn ngơ gió gác, trăng thềm với thơ*

*Ta từ xuân hẹn, thu chờ
Em ra đứng đợi bên bờ Tương giang
Sầu hoen má thắm võ vàng
Quạnh hiu cõi nhớ, muộn màng swong pha*

*Ta từ võ mộng phồn hoa
Đỉnh sầu chất ngất, nhạt nhoà chân thân
Dấu ta mỗi bước phong trần
Trong hoang vu cũng muôn phần có em*

Dương Quân

*****

Thơ

Hàn Thiên Lương

Áo Tím Ngày Xưa

*Ngày xưa anh yêu áo em màu tím
Anh viết thư bằng mực tím mông tơi
Em ép hoa bằng lãng lưu kỷ niệm
Giấc mơ đời đầy mộng ước xa xôi. ....*

*Có lúc sánh vai về qua lối nhỏ
Swong xuống nhiều tím cả hoàng hôn
Từng bước nhẹ trên đường chiều ngập lá
Cõi đời này có hạnh phúc nào hơn!*

*Nhưng ngẩn ngui, mịt mờ đời gió bụi
Cuộc ly tan áo tím ướt mưa sầu
Áo tím thôi thướt tha chiều phố thị
Người yêu xa biển biệt biết phương nào.*

*Áo tím bay theo gió chiều ngóng đợi
Năm tháng dài màu tím cũng mờ phai
Như mắt biếc u buồn thành mắt lệ
Mà nghìn trùng xa cách mãi cùng ai!*

*Anh có còn thương áo xưa màu tím?
Màu tím xưa màu áo mãi mong chờ
Tà lạt phất theo gió chiều mong đợi
Áo tím nay sầu khoắc khoải bơ vơ!*

Hè Ngăn Cách

*Đời đang cách biệt xa muôn dặm
Em nhớ vô cùng nắng hạ xưa
Hạnh phúc những ngày hè gió nổi
Thuyền chèo xuôi nước giữa cơn mưa!*

*Gìu đây đơn chiếc đời xa vắng
Mắt em khoắc khoải nắng đông đây
Mãi thương cái thuở còn thơ dại
Canh cánh bên lòng chẳng phôi phai!*

*Nắng hạ đổ vàng trên khóm trúc
Ve sầu trải nhớ về xa xăm
Trên cầu xưa một mình qua lại
Lòng em mang nỗi nhớ âm thầm!*

*Đêm hạ hắt hiu viền trăng mộng
In bóng dòng sông lặng lẽ trôi
Đôi bờ cây lá buồn xa cách
Gió vô tình xào xạc... lá rơi.*

*Anh đi đã mấy mùa hoa nắng
Nay em áo tím cũng phai màu
Độc bài thơ cũ buồn quanh quẩn
Càng nhớ thêm đau nặng mỗi sầu!*

*Muốn quên đâu thể nào quên được
Nhớ mãi đêm về trái lối trăng
Từng bước đi nhau qua xóm hạ
-Đâu ngờ đâu bể đời cách ngăn!*

Hoà Lan, đất nước thanh bình

Nguyễn Nhung
(Mùa Hạ 2010)

Xe chuyên bánh đưa phái đoàn Hoa Bưởi Vượt Đại Dương xa dần vương quốc Belgium êm đềm, bỏ lại những con đường ngoại ô xanh mát bóng cây mùa Hè, những cánh đồng mơn mớn lá non và rượu bia còn thơm mùi lúa mạch. Dù chỉ một lần ghé qua nhưng vẫn ghi đậm trong tâm khảm tình đồng hương của người Biên Hoà trên xứ lạ, mới đó rồi lại chia xa, nghe như vòng tay ôm còn mang theo tình đồng hương người xứ Bưởi.

Từ Bi qua Hoà Lan là một chặng đường khá dài, mọi người ngủ gà, ngủ gật cho đến khi xe qua biên giới và những cánh đồng cỏ xanh rờn màu lá mạ của Hoà Lan hiện ra trước mặt, từng đàn bò sữa lốm đốm hai màu đen trắng nổi bật giữa cánh đồng cỏ bạt ngàn nối tiếp nhau. Xe chạy dọc theo những xa lộ mà một bên là khu kỹ nghệ hay công nghiệp, một bên là nhà cửa xen lẫn những con kênh đào thơ mộng, y hệt những con rạch miền đồng quê miền Nam Việt Nam cùng khắp đất nước này. Những bức tranh đồng quê nối tiếp nhau, sự hoà hợp Đất và Nước là hình ảnh của Hoà Lan, một xứ sở được gây dựng bởi chính công sức và sự chinh phục trường kỳ của người dân nơi đây, một đất nước thấp hơn mặt biển cả thước mà tồn tại được là một điều hết sức kỳ diệu.

Thực ra thì Hoà Lan không rộng bao nhiêu, với diện tích hơn 41 000 km², dân số khoảng gần 17 triệu người, nhưng thủ đô Amsterdam đã cho du khách nhiều thú vị khi ghé thăm. Tên chính của Hoà Lan là “*The Netherlands*”, vùng đất thấp hơn mặt biển. Khí hậu ở đây rất ngộ, Miền Thuy, một cô bạn văn đã có lần viết bài mô tả về những cánh đồng hoa Tulip thật đẹp, nhưng thời tiết thất thường, khi nắng, khi mưa, như người đàn bà dễ hờn dễ giận. Đặc biệt là gió, để người phương xa chuẩn bị áo mưa, dù che đầu và khăn quàng cổ khi bắt chợt cơn mưa chiều đổ xuống thành phố, đa số phương tiện di chuyển bằng xe đạp. Thật ra chính phủ Hoà Lan đã khuyến khích người dân của họ đi xe đạp, lý do vì thành phố nhỏ, đường xá không rộng rãi lắm nên việc di chuyển bằng xe đạp rất tiện lợi, không làm ô nhiễm không khí.

Trở lại chuyến hành trình trên đường trường xa, rải rác là những cối xay gió bằng gỗ của người Hồi dùng sức gió để xay bột, bơm nước, rất tiện dụng cho nông nghiệp. Xe ngừng lại dọc đường để bà con xuống chiêm ngưỡng một chiếc cối xay gió tận mắt, trên một cánh đồng mông mênh. Hai cánh quạt gió khổng lồ, gợi nhớ đến câu chuyện đọc ngày còn nhỏ về anh chàng hiệp sĩ Đông-Ki-Khốt (Don Quichotte) khùng điên, tưởng mình là một nhân vật anh hùng trừ gian diệt bạo, đánh nhau suốt đêm không mỏi mệt, với cánh quạt cối xay vờn những cánh tay dài nghêu ngao giữa trời khuya im vắng.

Nhà cửa ở Hoà Lan cũng thật xinh xắn nhỏ bé tương xứng với địa lý của đất nước này, những ngôi nhà như trong truyện cổ tích nằm kề cận nhau có mái dốc xuôi xuôi, lợp ngói đỏ bên cạnh những con kênh đào làm tăng thêm vẻ tươi mát. Vùng quê Hoà Lan nói lên sự trù phú của đất nước họ, không có mái rơm mái rạ, không có con trâu cái cày, khi nền nông nghiệp đã được công nghiệp hoá, nhờ nhờ những đàn bò sữa mập mạp cống hiến cho kỹ nghệ sữa bò và phô mai dồi dào nhất trên thế giới.

Đến thăm một xứ sở nào cũng vậy, du khách không thể chỉ tìm đến nơi phồn hoa đô hội để kết luận đó là một đất nước giàu đẹp, như người Việt tha hương nay trở lại quê nhà, chỉ quanh quẩn trong những khách sạn, nhà hàng, siêu thị, khu giải trí cho dân rừng rinh tiền bạc, rồi kết luận rằng quê hương ta giờ đây giàu đẹp lắm. Nếu chui vào những khu dân sinh chen chúc trong những con hẻm Sài Gòn dây điện giăng tứ tung, giá như chịu khó nhìn ngắm những người phụ nữ buôn gánh bán bưng trên vỉa hè, người ăn xin ngồi hàng dãy trước cửa những ngôi giáo đường huy hoàng tráng lệ buổi lễ sáng ngày Chủ Nhật, mới biết cái no đủ hạnh phúc thật chỉ là màu sắc diêm dúa, trong cái “gam” màu tối của bức tranh xám ngoét.

Tôi vẫn yêu miền quê ở sự thuận hậu trên nét mặt con người, ở cảnh thiên nhiên không màu mè giả tạo, vì thế khi xe lăn bánh chậm chậm đi trên con đê thật cao nằm sát bờ biển, để đi vào một làng chài Volendam thì mọi người reo lên thích thú. Anh tài xế người Pháp cho xe đi dần xuống khu làng chài vòng vo để tìm bãi đậu xe, lùi sát mé biển là những hõm sâu, lúc đó bà con ngồi trên xe như lên con sóng, tim muốn ngừng đập vì chỉ cần giơ mạnh một chút là mọi người đều được tắm biển bắt ốc dĩa, hay cũng bẻ đầu gãy xương.

Mô Phạt! Một chị thờ phào chấp tay vái lia lịa nhảy vội xuống xe, mọi người lục tục theo đuôi rồi túa vào khu làng Chài Volendam, trên con đê cao là một dãy hàng quán mọc lên quảng cáo hải sản ra sức mời chào du khách bằng những bảng hiệu chung đây cá, cá chiên, cá nướng, cá hấp, ăn kèm với bánh mì nướng cũng rất ngon. Những quán nhỏ mọc ven bờ biển, thuyền bè đậu san sát cạnh mé nước. Người dân ở đây có nét mặt hiền hoà đôn hậu, với số lượng cá đánh bắt mỗi ngày dư sức cho họ bán buôn một cách thật hào phóng, khá rẻ để du khách có thể mua và ngồi ăn ngay trên những băng dài đặt dọc theo bờ biển.

Đứng trên mặt đê rồi nhìn ra biển, một đàn chim bay sà thấp trên mặt nước bắc thành nhịp cầu Ô Thước thật ngộ nghĩnh. Rồi so sánh sự chênh lệch của bờ và biển, du khách không khỏi nghĩ vờ nếu như ngày nào đó một cơn sóng lớn tràn vào, sẽ ra sao nhỉ? Mái nhà chỉ cao ngang tầm với con đê, sau phía ngoài quán hàng buôn bán có những con đê nhỏ, đi xuống phía sau là một xứ đạo Hoà Lan, nhà cửa cũng liền nhau trong những ngõ hẻm lớn nhỏ, nhà nào sân trước cũng trồng nhiều khóm hoa nhỏ đủ màu rất đẹp mắt, phía ngoài cửa sổ cũng trồng hoa, đi khắp các nước Âu Châu vào cuối Xuân sang Hè, du khách đều nhìn thấy vẻ vui tươi của hoa cỏ tràn lan khắp nơi. Tôi và cô bạn mới quen bên Pháp rủ nhau ghi lại vài tấm hình trước nhà một người trong xóm đạo có cây hồng leo tít lên mái nhà thật đẹp. Gần ngay đó là một chiếc cầu bắc qua con rạch sâu, đàn vịt bơi lội thoả thuê và trên sân lộ thiên của một ngôi nhà xinh xinh, chú chó con ngồi chồm chồm nhìn khách sủa rân lên, sau tấm màn mỏng rua thật đẹp qua cửa sổ thấy thấp thoáng bóng người nhìn ra mỉm cười thân thiện. Vài thân liễu mềm rủ bóng xuống mặt nước, bước qua sân ngôi giáo đường miền quê đơn sơ nhưng rất dễ thương. Du khách từ các nơi, cũng có thể là những người hành hương mộ đạo, lúc đó đang xúm quanh một hướng dẫn viên du lịch, để nghe cô kể về lịch sử của ngôi giáo đường và sự hình thành của xóm đạo.

Mọi người tản mát ra đi vòng quanh làng Volendam, một vài tiệm buôn bán đồ kỷ niệm như khăn quàng, dây chìa khoá và guốc gỗ, một dãy guốc gỗ xanh đỏ đủ màu vẽ hoa, trông rất vui mắt. So với những đôi guốc mộc hay guốc Dakao của Việt Nam thì thua xa, vì vẻ thô kệch của nó, nhưng nghe nói những đôi guốc gỗ này bắt nguồn vì sống trong miền đất thấp hơn mặt biển, đường xá ngập bùn lầy nên chỉ có những đôi guốc gỗ mới chịu nổi thôi.

Chúng tôi như lạc vào một khung cảnh êm đềm của quê nhà ngày xưa, con ngõ nhỏ trồng rất nhiều hoa cảnh ven theo lối đi, cuộc sống bình dị của làng Chài cũng giống hệt một xóm nhỏ ở Việt Nam thuở nào. Khách du lịch muốn biết nhà nào giàu hay nghèo, chỉ cần nhìn qua tấm rèm cửa bằng tơ lụa để thấy cách chưng bày của ngôi nhà ấy, sẽ biết được cách sống của họ ra sao? Một gian phòng nhỏ trưng bày theo lối cổ, bao giờ cũng thấp thoáng bàn thờ, trước lò sưởi để vài đôi guốc gỗ, cái đặc biệt của một gia đình Hoà Lan nề nếp, quý là ở chỗ này, họ muốn duy trì lại như để bảo tồn nét văn hoá trong gia đình Hoà Lan thuần túy.

Sau khi ăn uống no nê và dạo vòng quanh ven biển, không thể nói đây là một nơi danh lam thắng cảnh, nhưng muốn đi sâu vào đất nước con người Hoà Lan thì không nơi nào bằng nơi này. Nhìn thật gần sự phấn đấu của người dân xứ sở này, để biết tại sao họ hãnh diện nói rằng đất nước này là món quà của Thượng Đế ban cho họ, nhưng sức phấn đấu để biến biển thành ruộng lúa nương dâu trù phú như bây giờ là sự kiên trì bền bỉ của người dân Hoà Lan.

Bây giờ đã xế trưa, trước khi vào thủ đô Amsterdam xe còn ghé vào một xưởng sản xuất “Fromage” của Hoà Lan. Đây gần như một trang trại miền quê có tiếng chó sủa, đàn gà túa ra vườn tìm mồi, mấy con bò sữa đứng, nằm dưới gốc cây râm mát. Du khách ai muốn xem cho biết đều được phép vào chụp ảnh, một thiếu nữ Hoà Lan rất đẹp hướng dẫn cho mọi người biết quá trình chế biến từ sữa ra phô mai có nhiều loại khác nhau, ai cũng được ném thử trước khi mua về làm quà cho gia đình, những bánh phô mai tròn xếp trên mặt quầy đang chờ bỏ vào túi của khách du lịch. Tuy nhiên, những người ăn không quen sẽ không thích thú gì lắm với những loại phô mai này vì nó hơi nặng mùi một chút.

Buổi sáng trời thật đẹp, nắng óng ả, vậy mà buổi xế chiều khi xe rời làng Chài đưa du khách về trung tâm thủ đô Amsterdam, ông Trời xầm mặt xuống báo hiệu một cơn mưa. Khí hậu Hoà Lan quả thật dễ thay đổi như cô gái dậy thì với bao nhiêu biến chuyển cho một ngày, khiến du khách đóng vai tình nhân chẳng làm sao hiểu nổi lòng dạ của nàng để mà đeo đuổi. Ai nấy tiu nghỉu khi xe vào bãi đậu, trời lác rắc mưa, nhìn thành phố về chiều có rất nhiều người sử dụng xe đạp chạy nháo nhào trên phố. Ở đây hình như ưu tiên cho người đi xe đạp chứ không phải cho người đi bộ, nên khách bộ hành phải nép vào lề đường để cho những chiếc xe đạp chạy vù vù qua mặt.

Thế là trời mưa, thế là thất hẹn với cô bạn thơ dễ mến đang nôn nao chờ đợi bạn xa đến thăm. Tiếc thật là khi cùng ngồi đợi trên con phố ấy, cùng lang thang trên các ngã đường này mà lại không đủ duyên để gặp nhau. Mưa bắt đầu nặng hột và khách chạy vội vào via hè núp mưa, rồi nhào vào cửa tiệm bách hoá, áo mưa đã chiến và dù bán đất như tôm tươi, thôi thì trước che mưa sau mang về làm kỷ niệm, giá cả tương đối nhẹ nhàng. Lâu lắm mới được đi dưới mưa để nghe những giọt mưa lộp độp gõ từng phím buồn trên chiếc dù nhỏ, một chút lãng mạn của tuổi trẻ Sài Gòn năm nào trở về, cũng những con phố buồn thera người thấp thoáng những chiếc xe đạp vụt qua một thời học trò trong ký ức. Chiều mưa Amsterdam giống lạ lòng chiều mưa ở Sài Gòn năm xưa, khách bộ hành không hối hả mà chỉ lững thững đếm bước như mỗi người đang đi tìm lại trong đáy lòng cảm giác một chiều mưa trong dĩ vãng.

Amsterdam có nhiều nhà hát, phòng hoà nhạc, viện bảo tàng và quán ăn, rất nhiều những kiến trúc lâu đời có từ thế kỷ thứ XVII. Mùa Hè khí hậu thật mát mẻ, nhưng về mùa Đông mưa gió thất thường, trời lạnh âm ướt mà lại rất nhiều gió nên có vẻ như tất cả đều cô đọng khiến lòng người bỗng thành ra trầm cảm. Lo gì! Vì là một xứ sở tôn trọng mọi thứ tự do, nên chỉ cần bước qua bên kia cầu bắc ngang con kênh đào thật thơ mộng, đã thấy một mặt khác khá hấp dẫn của thủ đô, đó là *Khu Đền Đỏ* và rất nhiều quán cà phê thơm mùi “cô”. Đối diện với dãy quán cà phê loại này là một ngôi chùa Trung Hoa, đứng bên lề đường còn nghe vọng tiếng tụng kinh lẫn trong hồi chuông mõ ngân nga như muốn réo gọi những tâm hồn lạc loài về với chân tâm. Giữa thế giới xô bồ này, tiếng chuông tiếng mõ kia có lần át được tiếng nhạc gầm rú thác loạn của loài người nhầy nhụa truy lạc và bóng đèn mờ trong những quán cà phê ?!!

Có một cái gì đó tương phản trong lòng du khách khi lạc bước đến đây, dù sao thì cũng đã tới rồi, xem qua có gì lạ như lời thiên hạ đồn thổi về một thành phố đầy những điều khó hiểu. Những con đường nhỏ giao nhau như khu bàn cờ, khắp khênh bước thấp bước cao du khách có thể tò mò nhìn vào căn phố nào có đèn đỏ, một hoặc hai cánh hoa thấp thoáng trong ô cửa kính, trợ trên phố bày từng đường cong nét lượn để đợi khách mua hoa. Ngó quanh thì đám du khách phụ nữ đã biến gần hết, chỉ còn một vài ông tò mò nhìn lom lom vào tủ kính ngắm người đẹp đang mỉm cười chiêu mời khách giang hồ lãng tử. Thực ra thì cũng giống như hàng trăm người đẹp diện “bikini” trên bãi biển thôi, nhưng ở đây những người nhạy cảm có thể nhận ra nỗi buồn len lén hiện về trong đôi mắt nhưng đen của các nàng kỹ nữ buôn hương bán phấn. Ôi thân phận đàn bà, nào là “*hồng nhan đa truân*”, nào là “*hồng nhan bạc phận*”, rồi thì “*hồng nhan bạc mệnh*” chi chi đó phải chẳng đẹp cũng ần trong cái nghiệp khổ muôn đời của cái đẹp. Trong đầu tôi bỗng như nghe vẳng lại một ca khúc rất hay của miền Nam thuở ấy, tôi không nhớ là của nhạc sĩ nào, và hình như đây là một bài thơ phổ nhạc, viết cho những phụ nữ có cảnh đời truân chuyên nhiều nợ tình:

“Ta tiếc cho em, ta tiếc cho em. Nhìn em tay nâng ly rượu.

Môi cười mà lệ như rơi ... Môi cười mà lệ như rơi ...”

Cuộc đời nghĩ cho tận cùng thì cũng chỉ là ảo mộng. Tôi miên man nghĩ đến câu thơ cổ mà ông thầy già thời Trung Học hay đọc cho lũ học trò nghe, một buổi chiều mưa trong lớp học mù mù ánh đèn vàng soi xuống những dãy bàn học lem lóc vết mực. Tiếng ngâm nga của ông thầy giáo già yêu văn chương như đọng mãi trong lòng tôi:

“Công hầu bạch cốt, hồng phấn khô lâu”

Vô thường cả, tôi đã xin phép thầy dịch thoáng bài thơ cho mấy đứa bạn tuổi học trò hiểu thêm chút nữa về cuộc đời muôn mặt :

***“Phù du ta đánh một vòng
Công hầu xương trắng, má hồng sọ khô”***

Nguyễn Nhung (mùa Hạ 2010)